

Uitzicht over een deel van Westwijk 1

Een beeld van Westwijk 1 te Sliedrecht, gezien vanuit een hooggelegen woning in het Rondeel. De aanleg van de Westwijk begon in de jaren '60. Op de voorgrond het vroegere Overslydrecht aan de Rijnstraat. Iets verder het geluidsscherm bij de Rijksweg. Daarna het industrieterrein Nijverwaard, waar de meubelzaak van Henk Hartog het eerste pand was. Aan de horizon het buurdorp Wijngaarden. Met recht een weids uitzicht.

Weune op grôôtere hôôgte

D'r zijn mense die d'r aage d'r over verbaoze dà wij 't zeuehông in 't 'Rondêel' zô meraokels naer onze zin hebbe. 'Want', zegge ze dan: "As ie zô hông weunt, zie je tò niks meer op straet?" Nou, dà's waer, mor een aander verhaol is 't, ovve me dat wel zô aareg vinge. Toegegeve, we kanne mense die verbij lôôpe nie herkenne, maor daer stao tegenover dà ze ok nie bij ons naer binnene kanne kijke.

Ik zal perbere of 'k uit kan legge wat 'r zô aantrekkelijk is aan ons hôoge steksie. Azze me 's oches rond zonsopgang aan de taofel voor de raomde zitte te ontbijte, dan is t'r van aalles te zien. 't Êêste watte me zien, is hoe de lucht d'rbij staot. Is 't vendaeg boiig, staot de lucht naer regen of belooft 't een mooi zonnig daegchie te worre. Is 't zô helder dà me in de veerte de hôoge gebouwe van Rotterdam, zôôas de 'Maastoren', kanne zien? Aan de rôok van de vuilverbranding in Dordt kanne me zien uit welleken hoek de wind waait, wat aareg makkelijk is as ie van plan ben om een endjie te gaon fietse.

In onze beleving is 't hêêl bezonder om 't durrep Wengerde in 't ochendzonnechie wakker te zien worre. Ok aerdig zijn de veugels die verbij de raomde zaaile. As ie beneeye weunt zie je ze aaltijd van ondere, wij zien ze dikkels van bovene. Nou ik 't toch over veugels heb, om deuze tijd van 't jaer zie me hêêle zwaareme ganze overtrekke. We perbere ze wel-is te telle, maor 't zijn d'r zôôveul, meschie wel duzend. Laeter op d'n dag zie me ze dan weer volgegete trugvliege naer d'r slaepplek. Vedder hoef 'k nie uit te legge datte me met de jaerwisseling, wat ons zicht op 't vuurwaarek betreft, eerste rang zitte, hee? Nog veul mooier is 't fêêst van de zonsondergange.

Meraokels mense, iederen dag verwondere me ons weer over de kleure die dan te zien zijn. We zegge wel-is: "As ie 't op een schilderij ziet, zou ie zegge dat 't bekant onnetuurlijk is. Dut meraokel is nie uit te legge, dat mò je zellef zien. Onderwaail zijn wij op onze êênzaome hôogte aareg betrokke bij wat 'r in de schepping rondom ons heen te zien is. Pas geleeje zee d'r iemand tege me datte wij 't wel zonder tuin mosse stelle. Die vergat eefies datte me een tuin om ons heen hebbe zô grôôt as hêêl d'n Alblasserwaard. Is 'r dan niks aokelijks op te maareke? 't Êênigste wat ik kan vinge zijn de mistdaege, die zijn minder aangenaom te noeme, dan zijn we zôôgezeed écht in de wolleke.

Jan van der Vlies